

Skriftlig fremsættelse (2. oktober 1996)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Hermed tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om kunstig befrugtning i forbindelse med lægelig behandling, diagnostik og forskning m.v.

(Lovforslag nr. L 5).

Lovforslaget er en stort set uændret genfremsættelse af det lovforslag om kunstig befrugtning (L 200), som jeg fremsatte i den foregående samling, men som tinget ikke nåede at færdigbehandle. Lovforslagets formål er at fastsætte forbud og retlige grænser for området og dermed at sikre, at den lægelige forskning og behandling sker under hensyntagen til de beskyttelses- og sikkerhedshensyn, som Folketinget vedtager. Forslaget fastsætter desuden grænserne for, hvornår der må anvendes diagnostik på det befrugtede menneskelige æg (præimplantationsdiagnostik). Kun i lovforslagets § 1 og § 23 er der – i forhold til det tidligere fremsatte lovforslag – foretaget ændringer, og kun af redaktionel karakter.

Lov nr. 503 af 24. juni 1992 om det videnskabetiske komitèsystem – der som bekendt blev revideret i folketingssamlingen 1995/96 med vedtagelse af lov nr. 499 af 12. juni 1996 om ændring af lov om et videnskabetisk komitèsystem og behandling af biomedicinske forskningsprojekter og lov om oprettelse af et etisk råd og regulering af visse biomedicinske forsøg – indeholder fortsat forskellige forbud mod forskning i forbindelse med kunstig befrugtning. Forskningsforbuddene i lovens kapitel 4 foreslås som hidtil overført til lovforslaget om kunstig befrugtning.

Det bemærkes, at lovforslaget ikke regulerer, hvilke behandlinger, der skal tilbydes i det offentlige sygehusvæsen. Derimod fastsættes forbud mod, at visse behandlinger overhove-

det foretages her i landet både i det offentlige sygehusvæsen og i privat behandling.

På følgende væsentlige punkter ændres retstilstanden:

- Donation af menneskelige æg er ikke længere betinget af, at den donerende kvinde selv er i IVF-behandling (reagensglasbehandling).
- Opbevaringstiden for menneskelige æg lovfæstes til 1 år, og suppleres med en mulighed for dispensation i særlige tilfælde.
- Kunstig befrugtning forbydes i de tilfælde, hvor kvindens eller mandens ufrugtbarhed med sikkerhed skyldes ophør af reproduktionsevnen af naturlige samt aldersbetingede årsager.
- Præimplantationsdiagnostik begrænses og må kun finde sted, når der er en kendt og væsentligt øget risiko for, at barnet får en alvorlig arvelig sygdom, eller i forbindelse med kunstig befrugtning ved ufrivillig barnløshed, hvor en sådan undersøgelse kan påvise eller udelukke en væsentlig kromosomabnormitet.
- Der må ikke ske valg af sædcellens eller det befrugtede ægs køn, medmindre det sker for at hindre, at barnet får en alvorlig arvelig sygdom.
- Det lovfæstes, at det ikke er tilladt at tage nye behandlings- og diagnosticeringsmetoder i brug, for eksempel præimplantationsdiagnostik, før sundhedsministeren har godkendt disse ud fra etiske og sundhedsfaglige hensyn.

For at sikre, at Folketinget også fremover har indflydelse på udviklingen på området, er der i lovforslaget indsat en bestemmelse om, at loven skal revideres i folketingsåret 1999/2000.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og dets bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.